

מ"ת 17014/09/21 - מדינת ישראל נגד אור ארביבו, הערבות: אילנה עמרם, נטלי בן שימול

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 17014-09-21 מדינת ישראל נ' ברקוביץ ואח'
תיק חיצוני: 621923/2021

מספר בקשה: 21

בפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	אור ארביבו (משיב 3) הערבות: אילנה עמרם נטלי בן שימול

החלטה

לפניי בקשה לחילוט ערבויות.

רקע הבקשה והשתלשלות העניינים שקדמו לה

ביום 12.9.2021 הוגש נגד המשיב 3 (להלן: "המשיב"), כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות שיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא, התפרצות למגורים בצוותא חדא, היזק לרכוש במזיד בצוותא חדא וגניבה בצוותא חדא. בד בבד, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בו ביום הוריתי על שחרורו של המשיב למעצר בית בבית הוריו, בפיקוח אמו, עד לתום ההליכים המשפטיים. בצד זאת, אישרתי למשיב שעות התאווררות, בליווי ובפיקוח, מדי יום בין השעות 18:00 ועד 20:00.

כשבוע לאחר מכן, פנתה אמו של המשיב לבית המשפט וביקשה שלא להמשיך ולפקח עליו. במקביל פנה גם המשיב וביקש לשנות את מקום מעצר הבית לבית ידידותיו בעיר תל אביב.

לאחר ששמעתי את המפקחות המוצעות, גב' אילנה עמרם ובתה, גב' נטלי בן שימול, נעתרתי ביום 30.9.2021 לבקשה לשינוי מערך הפיקוח ומקום מעצר הבית. במעמד זה, לאחר שהוסברה להן משמעות ערבותן, חתמה כל אחת מהמפקחות על ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ לצורך הבטחת תנאי השחרור.

בהמשך לכך, בתאריך 8.1.2021 הורחבו שעות ההתאווורות שאושרו למשיב, בליווי ובפיקוח, והן נקבעו בין השעות 15:00 ועד 20:00, מדי יום ביומו.

ביום 10.1.2022 בשעה 8:15, במהלך ביצוע חיפוש על פי צו בביתו של אחר, בעיר ברחובות, נמצא המשיב במקום, ובכך הפר את תנאי שחרורו (להלן: "ההפרה").

בעקבות ההפרה הגישה המדינה בקשה לעיון חוזר וחילוט ערבויות.

ביום 12.1.2022 דנתי בבקשה לעיון חוזר והוריתי על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית בבית סבו וסבתו ובפיקוחם. במקביל, נקבע דיון ליום 25.1.2022 לצורך זימון המפקחות.

לדיון ביום 25.1.2022 התייצבה הגב' אילנה עמרם בלבד. לדבריה, במועד הרלוונטי קמה בסמוך לשעה 04:30 על מנת לצאת לעבודה, ראתה שהמשיב ישן בסלון ואף שוחחה עמו. מאוחר יותר, בסמוך לשעה 12:30 התקשרה אליה בתה, עדכנה אותה שהמשיב לא חש בטוב ונסע לבית החולים, לפיכך נסעה לבית החולים "קפלן", אולם לא עלה בידיה לאתר את המשיב. בזמן שהותה בבית החולים התקשרו אליה מהמשטרה ונמסר לה שהמשיב נעצר.

הואיל וגב' בן שימול לא התייצבה לדיון ביום 25.1.22 ניתנה לה הזדמנות נוספת להשמיע טיעוניה והדיון נדחה ליום 2.2.2022, אולם גם למועד זה היא לא התייצבה.

עיינתי בתיק החקירה.

בחקירתה במשטרה מיום 10.1.2022 מסרה גב' בן שימול שראתה את המשיב בשעות הבוקר, הוא אמר לה שאינו חש בטוב וביקש ללכת לבית החולים. ילדיה היו בבידוד ולכן לא הייתה לה אפשרות להתלוות אל המשיב ולפיכך הוא הלך לבד, בסמוך לשעה 12:00. לדבריה, המשיב יצא ללא פיקוח הואיל וקבע להיפגש עם אמה בבית החולים, ובלשונה: "הוא אמר שהוא לא מרגיש טוב ורצה ללכת לבית חולים מי אני שאמנע את זה, אני יודעת שהוא הולך עם המפקחת שלו".

בחקירתה במשטרה מיום 10.1.2022 מסרה גב' עמרם גרסה דומה לזו שמסרה בבית המשפט. עם זאת, בניגוד לדבריה בפניי, אמרה שהמשיב ישן כשיצאה מהבית והיא לא שוחחה עמו.

המשיב מצדו שמר על זכות השתיקה ולא סיפק הסבר להימצאותו מחוץ למקום מעצר הבית. בשיחה עם החוקר רס"ר שי קונפורטי מסר שנסע לרחובות כדי לקחת את כרטיס קופת החולים שלו על מנת לעשות בדיקת קורונה אולם לא הסביר מה מעשיו בכתובת בה נתפס.

דיון הכרעה

אין צורך להכביר מילים אודות חשיבות האפשרות להורות על שחרור בערובה של נאשם שטרם הורשע. תכלית מוסד הערבות היא לאפשר, מחד גיסא, פגיעה קטנה ככל הניתן בחירותו של אדם טרם בירור אשמתו במשפט, ומאידך גיסא, להגן על האינטרס הציבורי במיצוי הדין עם נאשמים בש"פ 7925/11 **לוי נ' מדינת ישראל** [27.6.2011]; בש"פ 2823/19 **אידה גדמילוב נ' מדינת ישראל** ([10.6.2019])

למפקחים שמונו על ידי בית המשפט תפקיד מרכזי במימוש האפשרות לשחרר אדם בערובה. בית המשפט סומך על המפקחים, המשמשים כזרועו הארוכה, ומשכך, על מי שמונה לשמש כמפקח להצדיק את האמון שנתן בו בית המשפט (בש"פ 1902/19 **אביטן נ' מדינת ישראל** [2.6.2019]).

הערובה הכספית אותה מטיל בית המשפט על המפקחים, בהתאם לסעיפים 41 ו-44 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו-1996, כתנאי לשחרורו של נאשם נועדה להבטיח את קיום ההתחייבות שנטלו על עצמם. לפיכך, משנוכח בית המשפט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות בהתאם לסעיף 51 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו-1996.

ביחס למפקחים, נפסק, כי לחילוט תכלית משולשת: הרתעת הערב הקונקרטי לבל יזנח את התחייבויותיו; הרתעת הרבים והעברת מסר בדבר חשיבות ההתחייבויות שנוטלים על עצמם ערבים ומפקחים והרתעת הנאשם מפני פגיעה בקרובים שהואילו לערוב לו, ככל שיפר את תנאי השחרור. הרתעה זו חיונית, שכן בלעדיה תוגבל יכולתם של בתי המשפט לעשות שימוש בכלי של שחרור לחלופת מעצר (בש"פ 2350/21 **עבד כמאלה נ' מדינת ישראל** [25.04.2021]); בש"פ 8163/12 **אלון נ' מדינת ישראל** [19.11.2012]).

במקרים בהם הפר משוחרר בערובה את תנאי השחרור, על בית המשפט להחליט, על פי שיקול דעתו האם להורות על חילוט כספי הערובה ורשאי הוא אף להורות על חילוט חלקי של הערבויות, תוך שיובאו בחשבון נסיבות העניין וטיב הפרת תנאי השחרור (בש"פ 6033/19 **מהרן דכה נ' מדינת ישראל** [10.10.2019]).

ומן הכלל אל הפרט.

כמפורט בהרחבה לעיל, דומה שלא יכולה להיות מחלוקת שהמפקחות לא פעלו כמצופה מהן, שכן המשיב נמצא כשהוא מחוץ למקום מעצר הבית, כשאיננו מלווה על ידי מי מהן.

טענת המפקחות לפיה המשיב היה אמור לפגוש את הגב' עמרם בבית החולים אינה מקובלת עליו. המפקחות מסרו בהקשר זה גרסאות סותרות שאינן מעוררות אמון, אין כל אינדיקציה לכך שהמשיב אמנם הלך לבית החולים, המשיב לא טען זאת וממילא לא הוצג כל מסמך התומך בכך. יתר על כן, גם על פי גרסאות המפקחות לא תואר כל מצב דחוף המצדיק הגעה למיון.

אף אם אלך כברת דרך לקראת המפקחות ואניח שהמשיב הונה אותן ואמר להן שהוא בבית החולים, על אף שלא היה שם (תרחיש שאינו סביר בעיני), הרי שלא יהיה בכך להועיל להן, שכן שומה היה על המפקחות ללוות את המשיב בכל עת, באופן הדוק, ואם יצא המשיב ללא ליווי- היה עליהן לדווח למשטרה.

בנסיבות אלה, משהפרו המפקחות את התחייבותן כלפי בית המשפט וכלפי הציבור באופן בוטה, אין מנוס אלא להורות על חילוט הערבויות. אציין, שלא מצאתי שקיימות נסיבות המצדיקות חילוט חלקי של כספי הערובה, ולפיכך יחולטו ערבויות צד ג' שנחתמו על ידי המפקחות במלואן, קרי, 5,000 ₪ כל אחת.

הערבויות תשולמנה עד ליום 10.3.2022.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים ולערבות.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשפ"ב, 23 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.